

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCII. ad annum CCCCXXX.

Parisiis, 1644

Epistola XVIII. Innocentii Papae I. Ad Alexandrvm Episcopvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14918

epistola ad Bonifacium scripta euidentius constat. Cum itaque hoc tempore Alexander episcopus prædictas condiciones adimpletset, idque per literas Innocentio pontifici significasset, Innocentius hanc ob rem plurimum gauisus, has literas gratulatorias eidem rescripsit. Baron. ann. 408. num. 35. & præcedentibus quibusdam.

• EPISTOLA XVIII.
INNOCENTII PAPÆ I.
AD ALEXANDRVM EPISCOPVM.

I. <i>Quod prima sedes beati Petri apud Antiochiam esse memoretur.</i>	III. <i>Quod Arianorum clerici non sunt recipiendi in suis officiis, quamuis eorum baptismum, qui catholicus constat, confirmet ecclesia.</i>
II. <i>Quod non oportet secundum constituta imperatorum, duos esse metropolitanos episcopos.</i>	

Innocentius Alexandro episcopo.

I.

ET onus & honor nobis a tua fraternitate impositus, necessarii tractatus causas induxit, quo literis vel commonitorio vestro, vt dat sancti Spiritus gratia, respondere possimus. Reuoluentes itaque auctoritatem Nicænæ Synodi, quæ vna omnium per orbem terrarum explicat mentem sacerdotum, quæ censuit de Antiochena ecclesia, cunctis fidelibus, ne dixerim sacerdotibus, esse necessarium custodire, qua super diœcesim suam prædictam ecclesiam, non super aliquam prouinciam, recognoscimus constitutam. Vnde aduertimus, non tam pro ciuitatis magnificentia hoc eidem attributum, quam quod prima primi apostoli sedes esse monstretur, vbi & nomen accepit religio Christiana, & quæ conuentum apostolorum apud se fieri celeberrimum meruit, quæque vrbis Romæ sedi non cederet, nisi quod illa intransitu meruit, ista susceptum apud se, consummatumque gaudet? Itaque arbitramur, frater carissime, vt sicut metropolitanos auctoritate ordinas singulari, sic & ceteros, non sine permisso conscientiaque tua, sinas episcopos procreari. In quibus hunc modum recte seruabis, vt longe positos, literis datis, ordinari censeas ab his qui nunc eos suo tantum ordinant arbitratu: vicinos autem, si æstimas, ad manus impositionem tuæ gratiæ statuas peruenire.

E iij

Quorum enim te maxima expectat cura, præcipue tuum debent mereri iudicium.

II.

Nam quod sciscitaris, vtrum diuisis imperiali iudicio prouinciis, vt duæ metropoles fiant, sic duo metropolitani episcopi debeant nominari: non vere visum est, ad mobilitatem necessitatum mundanarum Dei ecclesiam commutari, honoresque aut diuisiones perpeti, quas pro suis causis faciendas duxerit imperator. Ergo secundum pristinum prouinciarum morem, metropolitanos episcopos conuenit nominari. Cyprios sane asseris, olim Arianæ impietatis potentia fatigatos, non tenuisse Nicænos Canones in ordinandis sibi episcopis, & vsque adhuc habere præsumptum, vt suo arbitratu ordinent, neminem consulentes. Quocirca persuademus eis, vt curent, iuxta Canonum fidem, fidem catholicam sapere, atque vnum cum ceteris sentire prouinciis, vt appareat sancti Spiritus gratia ipsos quoque, vt omnes ecclesias, gubernari.

*Nic. Conc.
Can. 4. & 9.*

III.

Arianos præterea, ceterasque huiusmodi pestes, quia eorum laicos conuersos ad Dominum, sub imagine pœnitentiæ ac sancti Spiritus sanctificatione per manus impositionem suscipimus, non videtur, clericos eorum cum sacerdotii aut ministerii cuiuspiam suscipi debere dignitate: quoniam quibus solum baptisma ratum esse permitimus, quod vtique in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti perficitur, nec Spiritum sanctum eos habere ex illo baptismate illisque mysteriis arbitramur: quoniam cum a catholica fide eorum auctores desciscerent, perfectionem spiritus quam acceperant, amiserunt. Nec dare eius plenitudinem possunt, quæ maxime in ordinationibus operatur, quam per impietatis suæ perfidiam potius quam per fidem, dixerim, perdiderunt. Quomodo fieri potest, vt eorum profanos sacerdotes, dignos Christi honoribus arbitremur, quorum laicos imperfectos, vt dixi, ad sancti Spiritus percipiendam gratiam, cum pœnitentiæ imagine recipiamus? Grauitas itaque tua hæc ad notitiam coepiscoporum, vel per Synodum, si potest, vel per harum recitationem faciat peruenire, vt ea quæ

1. q. 1. Arianos præterea ceteros.

1. q. Qui perfectionem.

ipse tam necessario percontatus es, & nos tam elimite respondimus, communi omnium consensu studioque feruentur.

NOTA.

* *Epistola.*] Ex hac epistola hæretici nostri temporis calumniatur Innocentium, quasi docuerit valorem & efficaciam baptismi, aliorumve sacramentorum, a bonitate ministri dependere: ideo quod infra dicat, ratum quidem esse Arianorum baptismum, sed non conferri per eos Spiritum sanctum: quia se ab ecclesia separauerunt. Verum suo modo nugantur. Innocentius enim eo loco de hæreticis loquitur, qui a ministris eadem hæresi polluti baptizantur vel ordinantur. Qui licet vere sacramentum baptismi vel ordinationis recipiant, non tamen recipiunt gratiam Spiritus sancti, quæ in hæreticis esse nequit. Et in ordinatione ab hæreticis ordinati non modo gratiam non recipiunt, sed neque ius legitime exercendi ordines consequuntur. Nam id ius ordinator per hæresim perdidit, nec tribuere potuit, quod ipse non habet. Ita Glossa 1. q. 1. Can. Arianos. Bellarm. lib. 4. de Roman. pont. cap. 10.

Hæreticorum calumnia diruitur.

EPISTOLA XIX.

INNOCENTII PAPÆ I.

* AD ACACIVM BEROEÆ EPISCOPVM.

De sancto Ioanne Chrysostomo Constantinopolitano episcopo.

AD GAUDERE literis fraternitatem tuam de receptis Paulini vel Euagrii episcoporum clericis populisque, & de restitutis Helpidio atque * Pappo coepiscopis percensuimus, & vel sero receptæ pacis gratiam te fouere, postposita omni contentione, peruidimus. Vnde has ad præstantissimum fratrem & coepiscopum nostrum Alexandrum reddendas tuæ transmisi vnanimitati, videlicet vt si omnes inimicitæ, omnis æmulatio, tam de nomine sancti Ioannis mirandi episcopi, quam de omnibus eiusdem communionis participibus, a tua animositate discessit, has nostræ societatis recipias literas, frater carissime: modo, vt omnia quæ * his actis firmata sunt, apud mediatorum nostrum amabilem Alexandrum ore proprio, vt communicantem conuenit, fatearis. Vt enim nobis hæc vnanimitatis caritatisque causa venerabilis est, sic inhæret sollicita, ne quid obliquum aut succisuum in quoquam residere cognoscat.

* Pappo

* hic, ad de his